

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ (23/12/2012)

Αναγνώσματα:

Απόστολος: Εβρ. ια', 9 – 10, 32-40. Ευαγγέλιο: Ματθ. α', 1 – 25
(Εωθινό 7^ο, Ήχος δ')

«Τα σύμπαντα σήμερον χαράς πληρούνται»

Η Χάρις του Θεού μάς αξιώνει και φέτος, αγαπητοί μου αδελφοί, να ζήσουμε το γεγονός της Ενανθρώπισης του Κυρίου Ιησού Χριστού, το οποίο επαναλαμβάνεται και *σήμερον* μέσα στην Εκκλησία. Η Χάρις του Θεού μάς κάνει τους Χριστιανούς όπου γης, μετόχους της ίδιας χαράς και ευδαιμονίας, σαν κι εκείνη που βίωσαν οι απλοί βοσκοί της Βηθλεέμ, οι σοφοί Μάγοι εξ Ανατολών, σαν κι εκείνη που διαλάλησαν οι Αγγελικές δυνάμεις, ψάλλοντας το *Δόξα εν Υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία*.

Πρόκειται για την ίδια χαρά που βιώνουν μικροί και μεγάλοι, πλούσιοι και πτωχοί, ημεδαποί και αλλοδαποί, συμμετέχοντας, με διαφορετικές, πολλές φορές, προϋποθέσεις, στο γεγονός της αναγέννησης της χαμένης ελπίδας και αισιοδοξίας, που προσωποποιείται στο πρόσωπο Εκείνου που φόρεσε το ανθρώπινο σαρκίο και ενδύθηκε τον δερμάτινο χιτώνα για την αγάπη του κόσμου. Αυτό το βίωμα είναι που μάς κάνει να αφήνουμε για λίγο στην άκρη τα προβλήματα, να παραβλέπουμε τις ελλείψεις, να διασκορπίζουμε τις θλίψεις και να ονειρευόμαστε ξανά, μετέχοντας, με προσωπικό τρόπο, στο *Μέγα Μυστήριο*.

Η αλήθεια, όμως, είναι ότι στις μέρες μας, οι ρυθμοί της επιβαλλόμενης επικαιρότητας, η όξυνση των προβλημάτων του λαού μας, το αίσθημα της ανασφάλειας, επιχειρούν να πλήξουν και να νοθεύσουν τη συμμετοχή στη χαρά του Μυστηρίου. Προσπαθούν να δημιουργήσουν γύρω μας μια ατμόσφαιρα σήψης και αποφοράς, ένα περιβάλλον γενικής ανέχειας και δυσπραγίας, να μάς πείσουν ότι η μιζέρια και η απογοήτευση είναι αυτές που μάς αξίζουν. Θέλουν να μάς πείσουν ότι η ευτυχία μας εξαρτάται από την ευημερία των χρηματοοικονομικών δεικτών και όχι από την δική μας δύναμη και τον προσωπικό μας αγώνα. Θέλουν να μάς πείσουν ότι η χαρά μας μπορεί να γίνει περιφερόμενο αντικείμενο, θυσία στον βωμό ανομολόγητων συμφερόντων και ιδιοτελών σκοπιμοτήτων. Λες και δεν είμαστε εμείς που μπορούμε να θέσουμε τους κανόνες και να καθορίσουμε τους όρους του παιχνιδιού. Κι, όμως, κατάφεραν να μάς πείσουν ότι δεν είμαστε. Και αυτό είναι το μεγαλύτερο λάθος μας.

Ο Χριστός γεννήθηκε και γι' αυτό. Για να μάς πείσει ότι άξιζε ο κόπος, η οικειοθελής κένωση, η εκούσια συνύπαρξη, το μαρτύριο και

η ολόθυμη θυσία. Άξιζε γιατί είμαστε εικόνες Του, πλασμένοι για τον κόσμο της χαράς και της αισιοδοξίας, της ελπίδας και του ονείρου. Αρκεί να το πιστέψουμε. Να μην αφήσουμε άλλους να αποφασίζουν για εμάς, χωρίς εμάς. Να μην επιτρέπουμε αλλότρια συμφέροντα να καθορίζουν τις σκέψεις και να χαράζουν τους δρόμους της ζωής μας. Να μην λαθεύουμε ζητώντας περισσότερα από όσα έχουμε, φθονώντας εκείνους που έχουν περισσότερα από εμάς. Να μην επιτρέπουμε τον κλωνισμό της πίστης μας σε Εκείνον, παρασυρόμενοι από το ρεύμα της στιγμής, από τις εντυπώσεις της νοθευμένης επικαιρότητας. Να μην είμαστε εύκολοι στις κρίσεις και επικρίσεις προς τους αδελφούς, τη στιγμή που αδυνατούμε να καθαρίσουμε τους «*σπίλους*» που χτίσαμε μέσα μας.

Η χαρά της Ενανθρώπισης του Ιησού είναι προσωπική μας υπόθεση, αλλά ταυτόχρονα και υπόθεση όλου του κόσμου. Μη ζητάμε, όμως, να γίνει ο κόσμος μας καλύτερος έτσι ξαφνικά και μαγικά. Ο καθένας μας στην προσωπική μας πορεία, στο οικογενειακό μας περιβάλλον, στον εργασιακό μας χώρο, οφείλουμε να χτίσουμε λιθάρι το λιθάρι, το οικοδόμημα της χαράς του Χριστού, που και πάλι, *σήμερα*, γεννιέται στον κόσμο. Είναι αυτός ο Χριστός που εγγυάται την αληθινή ευτυχία και ευδαιμονία μας, πέρα από συμφέροντα και ιδιοτέλειες, γιατί είναι ο μόνος που μάς αγαπά. Είναι ο μόνος που δε θα μάς προδώσει ποτέ!

Καλά και Ευλογημένα Χριστούγεννα!

Αρχιμ. Ε.Ο.